

Tractats internacionals. Lleis. Sentències del Tribunal Constitucional

Tractats internacionals

Convenció de Viena sobre relacions consulars

Atès que el Govern d'Andorra ha vist i examinat la Convenció de Viena sobre relacions consulars, de data 24 d'abril de 1963,

Atès que el Consell General, en la sessió del dia 17 de maig de 1996 va aprovar l'esmentada Convenció,

Nosaltres, els Coprínceps, havent vist i examinat l'esmentada Convenció, manifestem el consentiment de l'Estat, per obligar-se d'acord amb el que s'hi disposa i, amb aquest fi, manem expedir aquest instrument d'adhesió signat per Nosaltres i contrasignat pel Ministre de Relacions Exteriors.

Andorra la Vella, 30 de maig de 1996

Jacques Chirac
Copríncep d'Andorra

Joan Martí Alanís
Copríncep d'Andorra

Manuel Mas Ribó
El Ministre de Relacions Exteriors

Convenció de Viena sobre relacions consulars

Els estats parts en la present Convenció,

Recordant que, des de temps remots, han existit relacions consulars entre els pobles;

Conscients dels objectius i dels principis de la Carta de les Nacions Unides quant a la igualtat sobirana dels estats, al manteniment de la pau i de la seguretat internacionals i al desenvolupament de relacions amistoses entre les nacions;

Atès que la Conferència de les Nacions Unides sobre les relacions i les immunitats diplomàtiques va aprovar la Convenció de Viena sobre les relacions diplomàtiques, la qual fou oberta a la signatura dels estats el 18 d'abril de 1961;

Convençuts que una convenció internacional sobre les relacions, les immunitats i els privilegis consulars també contribuirà a afavorir el desenvolupament de les relacions d'amistat entre les nacions, independentment de les diferències entre els seus règims constitucionals i socials;

Conscients que la finalitat dels privilegis i les immunitats esmentats no és beneficiar els particulars, sinó garantir a les oficines consulars l'exercici eficaç de les seves funcions en nom dels seus estats respectius;

Afirmant que les normes del dret internacional consuetudinari han de continuar regint les qüestions que no hagin estat expressament regulades en les disposicions de la present Convenció;

Han convingut el que segueix:

Article 1 Definicions

1. A l'efecte de la present Convenció, les expressions següents s'han d'entendre tal com es precisa tot seguit:

a) Per "oficina consular" hom entén tot consolat general, consolat, viceconsolat o agència consular;

b) Per "circumscripció consular" hom entén el territori atribuït a una oficina consular per a l'exercici de les funcions consulars;

c) Per "cap d'oficina consular" hom entén la persona encarregada d'exercir la funció esmentada;

d) Per "funcionari consular" hom entén tota persona, inclòs el cap d'oficina consular, encarregada amb aquest caràcter de l'exercici de funcions consulars;

e) Per "empleat consular" hom entén tota persona ocupada en els serveis administratius o tècnics d'una oficina consular;

f) Per "membre del personal de servei" hom entén tota persona empleada en el servei domèstic d'una oficina consular;

g) Per "membres de l'oficina consular" hom entén els funcionaris i els empleats consulars i els membres del personal de servei;

h) Per "membres del personal consular" hom entén els funcionaris consulars, excepte el cap d'oficina consular, els empleats consulars i els membres del personal de servei;

i) Per "membre del personal privat" hom entén una persona ocupada exclusivament en el servei particular d'un membre de l'oficina consular;

j) Per "locals consulars" hom entén els edificis o les parts dels edificis i el terreny contigu, sigui qui en sigui el propietari, que són utilitzats exclusivament per a les finalitats de l'oficina consular;

k) Per "arxius consulars" hom entén tots els papers, els documents, la correspondència, els llibres, les pel·lícules, les cintes magnetofòniques i els registres de l'oficina consular, com també les xifres i les claus, els fitxers i els mobles destinats a protegir-los i a conservar-los.

2. Hi ha dues categories de funcionaris consulars: els funcionaris consulars de carrera i els funcionaris consulars honoraris. Les disposicions del capítol II de la present Convenció s'apliquen a les oficines consulars dirigides per funcionaris consulars de carrera; les disposicions del capítol III s'apliquen a les oficines consulars dirigides per funcionaris consulars honoraris.

3. La situació particular dels membres de les oficines consulars que són nacionals o residents permanents de l'estat receptor es regeix per l'article 71 de la present Convenció.

Capítol I. Les relacions consulars en general

Secció 1a. Establiment i exercici de les relacions consulars

Article 2

Establiment de relacions consulars

1. L'establiment de relacions consulars entre estats s'efectua per consentiment mutu.

2. El consentiment atorgat per a l'establiment de relacions diplomàtiques entre dos estats implica, llevat que s'indiqui el

contrari, el consentiment per a l'establiment de relacions consulars.

3. La ruptura de les relacions diplomàtiques no comporta, ipso facto, la ruptura de les relacions consulars.

Article 3

Exercici de les funcions consulars

Les funcions consulars són exercides per les oficines consulars. També les exerceixen les missions diplomàtiques de conformitat amb les disposicions de la present Convenció.

Article 4

Establiment d'una oficina consular

1. Les oficines consulars només es poden establir si disposen del consentiment de l'estat receptor.

2. La seu de l'oficina consular, la seva classe i la seva circumscripció consular són fixades per l'estat que envia i sotmeses a l'aprovació de l'estat receptor.

3. Sense el consentiment de l'estat receptor l'estat que envia no pot modificar posteriorment la seu de l'oficina consular, la seva classe ni la seva circumscripció consular.

4. També cal el consentiment de l'estat receptor si un consolat general o un consolat desitja obrir un viceconsolat o una agència consular en una localitat diferent de la de la seu de l'oficina consular en qüestió.

5. No es pot obrir fora de la seu de l'oficina consular una dependència que formi part de l'oficina esmentada sense haver obtingut prèviament el consentiment exprés de l'estat receptor.

Article 5

Funcions consulars

Les funcions consulars consisteixen a:

a) Protegir, en l'estat receptor, els interessos de l'estat que envia i els dels seus nacionals, ja siguin persones físiques o jurídiques, dins els límits permesos pel dret internacional;

b) Fomentar el desenvolupament de les relacions comercials, econòmiques, culturals i científiques entre l'estat que envia i l'estat receptor, i promoure, a més, les relacions amistoses entre ambdós estats, de conformi-

tat amb les disposicions de la present Convenció;

c) Assabentar-se, per tots els mitjans lícits, de les condicions i de l'evolució de la vida comercial, econòmica, cultural i científica de l'estat receptor, informar sobre aquestes qüestions el govern de l'estat que envia i proporcionar dades a les persones interessades;

d) Expedir passaports i documents de viatge als nacionals de l'estat que envia, com també visats o documents adequats a les persones que desitgen viatjar a aquest estat;

e) Prestar ajut i assistència als nacionals de l'estat que envia, siguin persones físiques o jurídiques;

f) Actuar en qualitat de notari i de funcionari de registre civil, i exercir funcions similars i també algunes de caràcter administratiu, sempre que les lleis i els reglaments de l'estat receptor no s'hi oposin;

g) Vetllar, de conformitat amb les lleis i els reglaments de l'estat receptor, pels interessos dels nacionals de l'estat que envia, siguin persones físiques o jurídiques, en els casos de successió per causa de mort que tinguin lloc en el territori de l'estat receptor;

h) Vetllar, dins dels límits que imposin les lleis i els reglaments de l'estat receptor, pels interessos dels menors i de les persones que no disposin de capacitat plena i siguin nacionals de l'estat que envia, particularment quan s'hagi d'instituir al seu favor una tutela o una curatela;

i) De conformitat amb la pràctica i els procediments en vigor a l'estat receptor, representar els nacionals de l'estat que envia o prendre les mesures convenients per garantir que siguin degudament representats davant els tribunals i altres autoritats de l'estat receptor, a fi d'aconseguir que, de conformitat amb les lleis i els reglaments d'aquest estat, s'adoptin les mesures provisionals de preservació dels drets i els interessos d'aquests nacionals, si, pel fet que són absents o per qualsevol altra causa, no poden defensar-los oportunament;

j) Comunicar decisions judicials i extrajudicials o executar comissions rogatòries de conformitat amb els acords internacionals en vigor o, si no n'hi ha, de qualsevol manera compatible amb les lleis i els reglaments de l'estat receptor;

k) Exercir, de conformitat amb les lleis i els reglaments de l'estat que envia, els drets de control i d'inspecció de les embarcacions, marítimes o fluvials, que tinguin la nacionalitat de l'estat esmentat, i de les aeronaus matriculades en aquest estat, com també de les seves tripulacions;

l) Prestar ajut a les embarcacions i les aeronaus a què fa referència l'apartat k) d'aquest article, i també a les seves tripulacions; rebre declaracions sobre el viatge d'aquestes embarcacions; examinar i visar els documents de bord i, sense perjudici de les facultats de les autoritats de l'estat receptor, efectuar investigacions sobre els incidents ocorreguts durant la travessia, i resoldre, en la mesura que ho autoritzin les lleis i els reglaments de l'estat que envia, els litigis de tota mena que es plantegin entre el capità, els oficials i els mariners;

m) Exercir qualsevol altra funció que l'estat que envia encomani a l'oficina consular, sempre que aquestes funcions no estiguin prohibides per les lleis i els reglaments de l'estat receptor o a les quals l'estat receptor no s'oposi. Així mateix, exercir totes aquelles funcions que li siguin atribuïdes pels acords internacionals en vigor entre l'estat que envia i l'estat receptor.

Article 6

Exercici de funcions consulars fora de la circumscripció consular

En circumstàncies especials, un funcionari consular pot, amb el consentiment de l'estat receptor, exercir les seves funcions fora de la seva circumscripció consular.

Article 7

Exercici de funcions consulars en un estat tercer

L'estat que envia pot, després de notificar-ho als estats interessats i llevat que un d'aquests s'hi oposi expressament,

encarregar a una oficina consular establerta en un estat que assumeixi l'exercici de funcions consulars en un altre estat.

Article 8

Exercici de funcions consulars per compte d'un estat tercer

Una oficina consular de l'estat que envia pot, si prèviament ho notifica d'una manera adequada a l'estat receptor i sempre que aquest no s'hi oposi, exercir, per compte d'un estat tercer, funcions consulars en l'estat receptor.

Article 9

Categories dels caps d'oficina consular

1. Hi ha quatre categories de caps d'oficina consular:

- a) Còsols generals;
- b) Còsols;
- c) Vicecòsols;
- d) Agents consulars.

2. El paràgraf 1 d'aquest article no limita de cap manera el dret de qualsevol de les parts contractants a determinar la denominació dels funcionaris consulars que no siguin caps d'oficina consular.

Article 10

Nomenament i admissió dels caps d'oficina consular

1. Els caps d'oficina consular són nomenats per l'estat que envia i són admesos en l'exercici de les seves funcions per l'estat receptor.

2. Sense perjudici de les disposicions de la present Convenció, els procediments de nomenament i d'admissió del cap d'oficina consular es determinen, respectivament, per les lleis, els reglaments i les pràctiques de l'estat que envia i de l'estat receptor.

Article 11

Carta patent o notificació de nomenament

1. L'estat que envia ha de lliurar al cap d'oficina consular un document que acrediti la seva qualitat, en forma de carta patent o un altre instrument similar, expedit per a cada nomenament, en el qual ha d'indicar, en general, el nom i els cognoms, la classe i la categoria, la circumscripció consular i la seu de l'oficina consular.

2. L'estat que envia transmet la carta patent o un instrument similar, per la via diplomàtica o per una altra via adequada, al govern de l'estat en el territori del qual el cap d'oficina consular ha d'exercir les seves funcions.

3. Si l'estat receptor l'accepta, l'estat que envia pot remetre al primer, en lloc de la carta patent o un altre instrument similar, una notificació que contingui les dades que especifica el paràgraf 1 d'aquest article.

Article 12

Exequàtur

1. El cap d'oficina consular és admès per a l'exercici de les seves funcions per mitjà d'una autorització de l'estat receptor denominada exequàtur, sigui quina sigui la forma d'aquesta autorització.

2. L'estat que es nega a atorgar l'exequàtur no està obligat a comunicar a l'estat que envia els motius d'aquesta negativa.

3. Sense perjudici del que disposen els articles 13 i 15, el cap d'oficina consular no pot entrar en funcions abans d'haver rebut l'exequàtur.

Article 13

Admissió provisional del cap d'oficina consular

Fins que s'atorga l'exequàtur, el cap d'oficina consular pot ésser admès, provisionalment, en l'exercici de les seves funcions. En aquest cas, són aplicables les disposicions de la present Convenció.

Article 14

Notificació a les autoritats de la circumscripció consular

Un cop s'hagi admès el cap d'oficina consular, encara que sigui provisionalment, en l'exercici de les seves funcions, l'estat receptor està obligat a comunicar-ho immediatament a les autoritats competents de la circumscripció consular. Així mateix, està obligat a vetllar perquè es prenguin les mesures necessàries a fi i efecte que el cap d'oficina consular pugui complir els deures del seu càrrec i beneficiar-se de les disposicions de la present Convenció.

Article 15

Exercici temporal de les funcions de cap d'oficina consular

1. Si el cap d'oficina consular no pot exercir les seves funcions o si el seu càrrec està vacant, un cap interí pot actuar, provisionalment, com a cap d'oficina.

2. La missió diplomàtica de l'estat que envia o, si aquest estat no té cap missió diplomàtica a l'estat receptor, el cap de l'oficina consular o, si aquest no pot fer-ho, qualsevol autoritat competent de l'estat que envia, ha de comunicar al Ministeri d'Afers Estrangers de l'estat receptor o a l'autoritat designada per aquest el nom i els cognoms del cap interí. Com a norma general, la notificació esmentada s'ha de fer amb temps. L'estat receptor pot subordinar a la seva aprovació l'admissió com a cap interí d'una persona que no sigui agent diplomàtic ni funcionària consular de l'estat que envia a l'estat receptor.

3. Les autoritats competents de l'estat receptor han de prestar assistència i protecció al cap interí. Durant la seva gestió, les disposicions de la present Convenció li són aplicables en les mateixes condicions que al cap d'oficina consular en qüestió. No obstant això, l'estat receptor no està obligat a atorgar a un cap interí les facilitats, els privilegis ni les immunitats de què gaudeix el titular, en el cas que el cap interí no gaudeixi de les mateixes condicions que el titular.

4. Si, de conformitat amb les condicions que preveu el paràgraf 1 d'aquest article, l'estat que envia designa un membre del personal diplomàtic de la seva missió diplomàtica a l'estat receptor com a cap interí d'una oficina consular, aquest continua gaudint dels privilegis i les immunitats diplomàtics, si l'estat receptor no s'hi oposa.

Article 16

Precedència dels caps d'oficines consulars

1. L'ordre de precedència dels caps d'oficina consular és determinat, en les seves respectives categories, per la data de concessió de l'exequàtur.

2. Tanmateix, si s'admet el cap d'una oficina consular en l'exercici de les seves funcions, d'una manera provisional i

abans que obtingui l'exequàtur, és la data d'aquesta admissió la que determina l'ordre de precedència, i aquest ordre es manté fins i tot després de l'atorgament de l'exequàtur.

3. L'ordre de precedència entre dos o més caps d'oficina consular que hagin obtingut l'exequàtur o l'admissió provisional la mateixa data és determinat per la data de presentació de les seves cartes patents o instruments similars, o per la data de presentació a l'estat receptor de la notificació que preveu el paràgraf 3 de l'article 11.

4. Els caps interins segueixen, en l'ordre de precedència, els caps d'oficina titulars i, entre ells, la precedència és determinada per la data en què han assumit les seves funcions de caps interins i que és la que figura en les notificacions efectuades de conformitat amb el paràgraf 2 de l'article 15.

5. Els funcionaris consulars honoraris que siguin caps d'oficina consular segueixen els caps d'oficina consular de carrera en l'ordre de precedència en la seva categoria respectiva, segons l'ordre i les normes que estableixen els paràgrafs anteriors.

6. Els caps d'oficina consular tenen precedència sobre els funcionaris consulars que no ho siguin.

Article 17

Acompliment d'actes diplomàtics per funcionaris consulars

1. Si l'estat que envia no disposa de missió diplomàtica a l'estat receptor i si no està representat per la missió diplomàtica d'un estat tercer pot, amb el consentiment de l'estat receptor, encarregar a un funcionari consular l'acompliment d'actes diplomàtics. L'execució d'aquests actes per part d'un funcionari consular no li concedeix cap dret a privilegis i immunitats diplomàtics ni afecta el seu estatus consular.

2. Un funcionari consular pot, amb la notificació prèvia a l'estat receptor, actuar com a representant de l'estat que envia prop de qualsevol organització intergovernamental. En el compliment d'aquestes funcions té dret a gaudir de tots els privilegis i les immunitats que el dret internacional consuetudinari o els acords internacionals concedeixin a

aquests representants. No obstant això, en l'exercici de qualsevol funció consular no té dret a una immunitat de jurisdicció més àmplia que la que es reconeix a un funcionari consular en virtut de la present Convenció.

Article 18

Nomenament de la mateixa persona com a funcionària consular per dos o més estats

Dos o més estats poden, amb el consentiment de l'estat receptor, designar la mateixa persona com a funcionària consular en aquest estat.

Article 19

Nomenament dels membres del personal consular

1. Sense perjudici del que disposen els articles 20, 22 i 23, l'estat que envia pot nomenar lliurement els membres del personal consular.

2. L'estat que envia comunica a l'estat receptor el nom complet, la classe i la categoria de tots els funcionaris consulars que no siguin caps d'oficina consular, amb el temps suficient perquè l'estat receptor pugui, si ho considera oportú, exercir el dret que li confereix el paràgraf 3 de l'article 23.

3. L'estat que envia pot, si les seves lleis i els seus reglaments ho exigeixen, demanar a l'estat receptor que concedeixi l'exequàtur a un funcionari consular que no sigui cap d'oficina consular.

4. L'estat receptor pot, si les seves lleis i els seus reglaments ho exigeixen, concedir l'exequàtur a un funcionari consular que no sigui cap d'oficina consular.

Article 20

Nombre de membres de l'oficina consular

Llevat que hi hagi un acord explícit sobre el nombre de membres de l'oficina consular, l'estat receptor pot exigir que aquest nombre es mantingui dins els límits del que hom consideri raonable i normal, tenint en compte les circumstàncies i les condicions de la descripció consular i les necessitats de l'oficina consular en qüestió.

Article 21

Precedència entre els funcionaris consulars d'una oficina consular

La missió diplomàtica de l'estat que envia o, si no hi ha missió diplomàtica a l'estat receptor, el cap d'oficina consular ha de comunicar al Ministeri d'Afers Estrangers de l'estat receptor o a l'autoritat que aquest designi, l'ordre de precedència dels funcionaris d'una oficina consular i qualsevol modificació que hi hagi en aquest ordre.

Article 22

Nacionalitat dels funcionaris consulars

1. Els funcionaris consulars han de tenir, en principi, la nacionalitat de l'estat que envia.

2. El nomenament de nacionals de l'estat receptor com a funcionaris consulars només es pot dur a terme amb el consentiment exprés d'aquest estat, que pot retirar-lo en qualsevol moment.

3. L'estat receptor es pot reservar el mateix dret respecte dels nacionals d'un estat tercer que no siguin, alhora, nacionals de l'estat que envia.

Article 23

Persona declarada non grata

1. L'estat receptor pot comunicar, en qualsevol moment, a l'estat que envia, que un funcionari consular és persona non grata, o que qualsevol altre membre del personal consular no és acceptable. L'estat que envia retira llavors la persona en qüestió o posa terme a les seves funcions en l'oficina consular, segons que correspongui.

2. Si l'estat que envia es nega a executar o no executa, en un termini raonable, les obligacions que li pertocuen de conformitat amb el que disposa el paràgraf 1 d'aquest article, l'estat receptor pot retirar l'exequàtur a la persona en qüestió o deixar de considerar-la membre del personal consular.

3. Una persona designada membre de l'oficina consular pot ésser declarada no acceptable abans d'arribar al territori de l'estat receptor o, si ja es troba al territori d'aquest estat, abans d'iniciar les seves funcions en l'oficina consular. En qualsevol d'aquests casos l'estat que envia ha de retirar el nomenament.

4. En els casos esmentats als paràgrafs 1 i 3 d'aquest article, l'estat receptor no està obligat a exposar a l'estat que envia els motius de la seva decisió.

Article 24

Notificació a l'estat receptor dels nomenaments, les arribades i les partences

1. S'han de notificar al Ministeri d'Afers Estrangers de l'estat receptor o a l'autoritat que aquest designi:

a) El nomenament dels membres d'una oficina consular, l'arribada després del seu nomenament a l'oficina consular, la partença definitiva o l'acabament de les seves funcions i tots els altres canvis que n'afectin la condició jurídica i que puguin tenir lloc en el decurs del seu servei en l'oficina consular.

b) L'arribada i la partença definitiva d'una persona de la família d'un membre de l'oficina consular que visqui a casa seva i, si escau, el fet que una persona esdevingui o deixi de pertànyer a aquesta família.

c) L'arribada i la partença definitiva de membres del personal privat i, si escau, el fet que acabin el seu servei com a tals.

d) La contractació i l'acomiadament de persones residents a l'estat receptor com a membres d'una oficina consular o com a membres del personal privat que tinguin dret a privilegis i immunitats.

2. Sempre que sigui possible, l'arribada i la partença definitiva s'han de comunicar per mitjà d'una notificació prèvia.

Secció 2a. Acabament de les funcions consulars

Article 25

Acabament de les funcions d'un membre d'una oficina consular

Les funcions d'un membre d'una oficina consular acaben inter alia:

a) Per la notificació de l'estat que envia a l'estat receptor del fet que aquestes funcions han arribat a la seva fi.

b) Per la revocació de l'exequàtur.

c) Per la notificació de l'estat receptor a l'estat que envia que ha cessat de

considerar la persona en qüestió membre del personal consular.

Article 26

Sortida del territori de l'estat receptor

Fins i tot en cas de conflicte armat, l'estat receptor ha de donar als membres de l'oficina consular i als membres del personal privat, que no siguin nacionals de l'estat receptor, com també als membres de la seva família que visquin a casa seva, independentment de la nacionalitat, les facilitats i el temps necessaris perquè puguin preparar la partença i abandonar el seu territori al més aviat possible després d'haver cessat en les seves funcions. En especial, ha de posar a la seva disposició, en cas que sigui necessari, els mitjans de transport indispensables per a les persones esmentades i els seus béns, a excepció dels adquirits a l'estat receptor l'exportació dels quals és prohibida en el moment de la partença del país.

Article 27

Protecció dels locals, dels arxius consulars i dels interessos de l'estat que envia en circumstàncies excepcionals

1. En cas de ruptura de les relacions consulars entre dos estats:

a) L'estat receptor està obligat a respectar i a protegir, fins i tot en cas de conflicte armat, els locals consulars, els béns de l'oficina consular i els arxius consulars.

b) L'estat que envia pot confiar la custòdia dels locals consulars, dels béns que s'hi troben i dels arxius consulars, a un estat tercer que sigui acceptable per a l'estat receptor.

c) L'estat que envia pot confiar la protecció dels seus interessos i dels interessos dels seus nacionals a un estat tercer que sigui acceptable per a l'estat receptor.

2. Si una oficina consular es tanca temporalment o definitivament, s'apliquen les disposicions de l'apartat a) del paràgraf 1 d'aquest article. A més,

a) Si l'estat que envia, malgrat no ésser representat a l'estat receptor per una missió diplomàtica, disposa d'una altra oficina consular al territori d'aquest estat, pot encarregar a l'oficina consular

esmentada la custòdia dels locals de l'oficina consular que hagi estat clausurada, dels béns que s'hi trobin i dels arxius consulars i, amb el consentiment de l'estat receptor, l'exercici de les funcions consulars a la circumscripció d'aquesta oficina consular; o

b) Si l'estat que envia no té missió diplomàtica ni cap altra oficina consular a l'estat receptor, s'apliquen les disposicions dels apartats b) i c) del paràgraf 1 d'aquest article.

Capítol II. Facilitats, privilegis i immunitats relatius a les oficines consulars, als funcionaris consulars de carrera i a altres membres de l'oficina consular

Secció 1a. Facilitats, privilegis i immunitats relatius a les oficines consulars

Article 28

Facilitats concedides a l'oficina consular per a la seva activitat

L'estat receptor dóna tota mena de facilitats per a l'exercici de les funcions de l'oficina consular.

Article 29

És de la bandera i de l'escut nacionals

1. L'estat que envia té dret a utilitzar la seva bandera i el seu escut nacionals a l'estat receptor, de conformitat amb les disposicions d'aquest article.

2. L'estat que envia pot hissar la bandera nacional i posar l'escut a l'edifici ocupat per l'oficina consular, a la porta d'entrada, a la residència del cap de l'oficina consular i als seus mitjans de transport, quan aquests són utilitzats per a assumptes oficials.

3. En exercir els drets reconeguts per aquest article, hom tindrà en compte les lleis, els reglaments i els usos de l'estat receptor.

Article 30

Locals

1. L'estat receptor ha de facilitar a l'estat que envia, de conformitat amb les seves lleis i els seus reglaments, l'adquisició al seu territori, dels locals necessaris per a l'oficina consular, o ajudar-lo a obtenir-los d'alguna altra manera.

2. En cas que sigui necessari, també ha d'ajudar l'oficina consular a aconseguir un allotjament adequat per als seus membres.

Article 31

Inviolabilitat dels locals consulars

1. Els locals consulars gaudeixen de la inviolabilitat que els concedeix el present article.

2. Les autoritats de l'estat receptor no poden entrar en la part dels locals consulars que s'utilitzi exclusivament per al treball de l'oficina consular, llevat que disposin del consentiment del cap de l'oficina consular o d'una persona que aquest hagi designat, o del cap de la missió diplomàtica de l'estat que envia. Tanmateix, en cas d'incendi o d'una altra calamitat que requereixi l'adopció immediata de mesures de protecció, hom considera atorgat el consentiment del cap d'oficina consular.

3. Amb subjecció a les disposicions del paràgraf 2 d'aquest article, l'estat receptor té l'obligació especial d'adoptar totes les mesures apropiades per protegir els locals consulars, de conformitat amb les disposicions dels paràgrafs anteriors, contra qualsevol intrusió o dany i per evitar que es pertorbi la tranquil·litat de l'oficina consular o que s'atempti contra la seva dignitat.

4. Els locals consulars, els mobles, els béns de l'oficina consular i els seus mitjans de transport, no poden ésser objecte de cap requisició, per motius de defensa nacional o d'utilitat pública. Si per aquests fins és necessària l'expropiació, s'han de prendre totes les mesures possibles per evitar que es pertorbi l'exercici de les funcions consulars i s'ha de pagar a l'estat que envia una compensació immediata, adequada i efectiva.

Article 32

Exempció fiscal dels locals consulars

1. Els locals consulars i la residència del cap d'oficina consular de carrera dels quals sigui propietari o arrendatari l'estat que envia, o qualsevol persona que actuï en representació d'aquest estat, són exempts de tots els impostos i els gravàmens nacionals, regionals i municipals, sempre que no es tracti d'impostos o

gravàmens percebuts en remuneració de la prestació de serveis particulars.

2. L'exempció fiscal a què fa referència el paràgraf 1 d'aquest article no s'aplica als impostos i els gravàmens que, de conformitat amb la legislació de l'estat receptor, hagi de satisfer la persona que contracta amb l'estat que envia o amb la persona que actua en representació d'aquest estat.

Article 33

Inviolabilitat dels arxius i els documents consulars

Els arxius i els documents consulars són sempre inviolables independentment del lloc on es trobin.

Article 34

Llibertat de trànsit

Sense perjudici del que disposen les seves lleis i els seus reglaments relatius a les zones d'accés prohibit o limitat per motius de seguretat nacional, l'estat receptor garanteix la llibertat de trànsit i de circulació al seu territori, a tots els membres de l'oficina consular.

Article 35

Llibertat de comunicació

L'estat receptor permet i protegeix la llibertat de comunicació de l'oficina consular per a tots els fins oficials. L'oficina consular pot utilitzar tots els mitjans de comunicació apropiats, inclosos els correus diplomàtics o consulars, la valisa diplomàtica o consular i els missatges en clau o en xifra, per comunicar-se amb el govern, amb les missions diplomàtiques i amb els altres consolats de l'estat que envia, independentment del lloc on es trobin. No obstant això, l'oficina consular només pot instal·lar i utilitzar una emissor de ràdio si disposa del consentiment de l'estat receptor.

2. La correspondència oficial de l'oficina consular és inviolable. Per "correspondència oficial" hom entén tota la correspondència relativa a l'oficina consular i a les seves funcions.

3. La valisa consular no es pot obrir ni retenir. Tanmateix, si les autoritats competents de l'estat receptor tenen raons fonamentades per creure que la valisa conté alguna cosa que no sigui la correspondència, els documents i els objectes

a què fa referència el paràgraf 4 d'aquest article, poden demanar que un representant autoritzat de l'estat que envia obri la valisa en presència seva. Si les autoritats de l'estat que envia rebutgen la petició, la valisa s'ha de tornar al seu lloc d'origen.

4. Els paquets que constitueixen la valisa consular han d'anar marcats a l'exterior amb signes visibles que indiquin el seu caràcter i només poden contenir correspondència i documents oficials, o objectes destinats exclusivament a l'ús oficial.

5. El correu consular ha d'ésser portador d'un document oficial que acrediti la seva condició i que especifiqui el nombre de paquets que constitueixen la valisa consular. Llevat que l'estat receptor ho consenti, aquest correu no pot ésser nacional de l'estat receptor ni, tret que sigui nacional de l'estat que envia, resident permanent a l'estat receptor. El correu consular està protegit, en l'exercici de les seves funcions, per l'estat receptor. Gaudeix d'inviolabilitat personal i no pot ésser sotmès a cap forma de detenció o d'arrest.

6. L'estat que envia, la seva missió diplomàtica i les seves oficines consulars poden designar correus consulars ad hoc. En aquest cas, també s'apliquen les disposicions del paràgraf 5 del present article, però les immunitats que s'hi especifiquen deixen d'ésser aplicables un cop el correu esmentat hagi lliurat al destinatari la valisa consular que li havia estat encarregada.

7. La valisa consular pot ésser confiada al comandant d'un vaixell o d'una aeronau comercial que ha d'aterrar en un punt d'entrada autoritzat. El comandant ha d'ésser portador d'un document oficial on figuri el nombre de paquets que constitueixen la valisa, però hom no el considera un correu consular. L'oficina consular, amb l'acord previ de les autoritats locals competents, pot enviar un dels seus membres per prendre possessió de la valisa, directament i lliurement, de mans del comandant del vaixell o de l'aeronau.

Article 36

Comunicació amb els nacionals de l'estat que envia

1. Amb la finalitat de facilitar l'exercici de les funcions consulars relacionades amb els nacionals de l'estat que envia:

a) Els funcionaris consulars han de tenir llibertat per comunicar-se amb els nacionals de l'estat que envia i per visitar-los. Els nacionals de l'estat que envia han de tenir la mateixa llibertat per comunicar-se amb els funcionaris consulars d'aquest estat i per visitar-los;

b) Si la persona interessada ho sol·licita, les autoritats competents de l'estat receptor han d'informar, sense cap mena de demora, l'oficina consular de l'estat que envia si, en la seva circumscripció consular, un nacional de l'estat que envia és arrestat, empresonat o posat en presó preventiva o qualsevol altra forma de detenció. Qualsevol comunicació adreçada a l'oficina consular per la persona arrestada, empresonada o posada en presó preventiva o qualsevol altra forma de detenció, ha d'ésser igualment transmesa sense demora per les autoritats esmentades, les quals han d'informar sense dilació la persona interessada sobre els drets que se li reconeixen en virtut d'aquest apartat;

c) Els funcionaris consulars tenen dret a visitar el nacional de l'estat que envia que és empresonat, en presó preventiva o detingut de qualsevol altra forma, a conversar-hi i a organitzar-ne la defensa davant els tribunals. Així mateix, tenen dret a visitar qualsevol nacional de l'estat que envia que, en la seva circumscripció, sigui empresonat o detingut en compliment d'una sentència. No obstant això, els funcionaris consulars s'han d'abstenir d'intervenir en favor d'un nacional empresonat o en estat de detenció preventiva o detingut en qualsevol altra forma en cas que aquest s'hi oposi expressament.

2. Les prerrogatives a què fa referència el paràgraf 1 d'aquest article s'exerceixen de conformitat amb les lleis i els reglaments de l'estat receptor. Ara bé, cal entendre que les lleis i els reglaments esmentats han de permetre que els drets

reconeguts per aquest article tinguin plens efectes.

Article 37

Informació en casos de defunció, de tutela, de curatela, de naufragi i d'accidents aeris

Quan les autoritats competents de l'estat receptor posseeixin la informació corresponent, estan obligades:

a) A informar sense retard, en cas de defunció d'un nacional de l'estat que envia, l'oficina consular en la circumscripció de la qual ha tingut lloc la defunció;

b) A comunicar sense demora, a l'oficina consular competent, tots els casos en què el nomenament d'un tutor o d'un curador sigui d'interès per a un nacional de l'estat que envia, menor o incapacitat. El fet que es faciliti aquesta informació no és obstacle per a la deguda aplicació de les lleis i els reglaments relatius a aquests nomenaments;

c) A informar sense retard l'oficina consular més pròxima al lloc de l'accident, en cas que un vaixell, que tingui la nacionalitat de l'estat que envia, naufragui o encalli en el mar territorial o en les aigües interiors de l'estat receptor, o en cas que un avió matriculat a l'estat que envia pateixi un accident al territori de l'estat receptor.

Article 38

Comunicació amb les autoritats de l'estat receptor

Els funcionaris consulars es poden adreçar en l'exercici de les seves funcions:

a) A les autoritats locals competents de la seva circumscripció consular;

b) A les autoritats centrals competents de l'estat receptor, sempre que sigui possible i en la mesura que ho permetin les lleis, els reglaments i els usos de l'estat receptor o els acords internacionals sobre la qüestió.

Article 39

Drets i aranzels consulars

1. L'oficina consular pot percebre, al territori de l'estat receptor, els drets i els aranzels que les lleis i els reglaments de

l'estat que envia estableixin per a les actuacions consulars.

2. Les quantitats percebudes en concepte dels drets i els aranzels previstos al paràgraf 1 d'aquest article i els rebuts corresponents són exempts de qualsevol mena d'impost i gravàmen en l'estat receptor.

Secció 2a. Facilitats, privilegis i immunitats relatius als funcionaris consulars de carrera i als membres de l'oficina consular

Article 40

Protecció dels funcionaris consulars

L'estat receptor ha de tractar els funcionaris amb la deferència deguda i ha d'adoptar totes les mesures adequades per evitar qualsevol atemptat contra la seva persona, la llibertat o la dignitat.

Article 41

Inviolabilitat personal dels funcionaris consulars

1. Els funcionaris consulars no poden ésser detinguts o posats en presó preventiva llevat que es tracti d'un delictes greu i a conseqüència d'una decisió de l'autoritat judicial competent.

2. Excepte en el cas que preveu el paràgraf 1 d'aquest article, els funcionaris consulars no poden ésser empresonats ni sotmesos a cap altra forma de limitació de la seva llibertat personal llevat que es tracti de l'execució d'una sentència judicial ferma.

3. En cas que s'instrueixi un procediment penal contra un funcionari consular, aquest està obligat a comparèixer davant les autoritats competents. No obstant això, les diligències s'han de practicar amb la deferència deguda al funcionari consular quant a la seva posició oficial i, excepte en el cas que preveu el paràgraf 1 del present article, d'una manera que pertorbi el mínim possible l'exercici de les funcions consulars. Si en les circumstàncies que preveu el paràgraf 1 d'aquest article, és necessari detenir preventivament un funcionari consular, s'ha d'iniciar contra aquest, sense cap mena de dilació, el procediment corresponent.

Article 42

Comunicació en cas d'arrest, de detenció preventiva o d'instrucció d'un procediment penal

Si s'arresta o es deté preventivament un membre del personal consular, o se li instrueix un procediment penal, l'estat receptor està obligat a comunicar-ho, sense demora, al cap d'oficina consular. Si aquestes mesures s'apliquessin a aquest darrer, l'estat receptor ha de fer-ho avinent a l'estat que envia per la via diplomàtica.

Article 43

Immunitat de jurisdicció

1. Els funcionaris consulars i els empleats consulars no són sotmesos a la jurisdicció de les autoritats judicials i administratives de l'estat receptor pels actes executats en l'exercici de les funcions consulars.

2. Les disposicions del paràgraf 1 d'aquest article no s'apliquen en el cas d'un procediment civil:

- a) Que resulti d'un contracte que el funcionari consular o l'empleat consular no hagi concertat, explícitament o implícitament, com a agent de l'estat que envia, o
- b) Que sigui iniciat per un tercer a conseqüència de danys que tinguin com a origen un accident esdevingut a l'estat receptor i que hagi estat causat per un vehicle, un vaixell o una aeronau.

Article 44

Obligació de comparèixer com a testimoni

1. Els membres d'una oficina consular poden ésser cridats a comparèixer com a testimonis en procediments judicials o administratius. Un empleat consular o un membre del personal de servei no es pot negar, excepte en el cas a què fa referència el paràgraf 3 d'aquest article, a depositar com a testimoni. Si un funcionari consular es nega a declarar, hom no pot aplicar-li cap mesura coercitiva ni cap altre tipus de sanció.

2. L'autoritat que requereixi el testimoni ha d'evitar pertorbar un funcionari consular en l'exercici de les seves funcions. Pot rebre el testimoni del funcio-

nari consular al seu domicili o a l'oficina consular, o acceptar-ne una declaració per escrit, sempre que sigui possible.

3. Els membres d'una oficina consular no estan obligats a depositar sobre fets relacionats amb l'exercici de les seves funcions, ni a exhibir la correspondència i els documents oficials que hi estiguin relacionats. Així mateix, es poden negar a declarar com a experts sobre les lleis de l'estat que envia.

Article 45

Renúncia als privilegis i les immunitats

1. L'estat que envia pot renunciar, respecte d'un membre de l'oficina consular, a qualsevol dels privilegis i les immunitats que estableixen els articles 41, 43 i 44.

2. La renúncia ha d'ésser sempre expressa, sense perjudici de les disposicions que preveu el paràgraf 3 d'aquest article, i s'ha de comunicar per escrit a l'estat receptor.

3. Si un funcionari consular o un empleat consular inicia una acció judicial en una matèria en què gaudeix d'immunitat de jurisdicció de conformitat amb l'article 43, no pot al·legar aquesta immunitat en relació amb qualsevol demanda reconvenicional que estigui directament vinculada a la demanda principal.

4. La renúncia a la immunitat de jurisdicció respecte d'accions civils o administratives no implica, en principi, la renúncia a la immunitat quant a les mesures d'execució de la resolució que es dicti, per a les quals es requereix una renúncia especial.

Article 46

Exempció de la inscripció d'estrangers i del permís de residència

1. Els funcionaris i els empleats consulars i els membres de la seva família que visquin a casa seva són exempts de totes les obligacions previstes per les lleis i els reglaments de l'estat receptor relatius a la inscripció d'estrangers i al permís de residència.

2. No obstant això, les disposicions del paràgraf 1 d'aquest article no s'apliquen als empleats consulars que no siguin empleats permanents de l'estat que envia o que exerceixen en l'estat receptor una

activitat privada de caràcter lucratiu ni als membres de la seva família.

Article 47

Exempció del permís de treball

1. Els membres de l'oficina consular són exempts, pel que fa al servei que presten a l'estat que envia, de totes les obligacions relatives a permisos de treball que imposen les lleis i els reglaments de l'estat receptor referents a la contractació de treballadors estrangers.

2. Els membres del personal privat dels funcionaris i els empleats consulars són exempts de les obligacions a què fa referència el paràgraf 1 d'aquest article, sempre que no exerceixin a l'estat receptor cap altra ocupació lucratiua.

Article 48

Exempció del règim de seguretat social

1. Sense perjudici del que disposa el paràgraf 3 del present article, els membres de l'oficina consular i els membres de la seva família que visquin a casa seva són exempts, quant als serveis que presten a l'estat que envia, de les disposicions sobre seguretat social que siguin en vigor a l'estat receptor.

2. L'exempció que preveu el paràgraf 1 d'aquest article s'aplica també als membres del personal privat que estan al servei exclusiu dels membres de l'oficina consular, sempre que:

- a) No siguin nacionals de l'estat receptor o no hi tinguin la residència permanent, i
- b) Estiguin protegits per les normes sobre seguretat social en vigor en l'estat que envia o en un estat tercer.

3. Els membres de l'oficina consular que tenen a servei persones a les quals no s'aplica l'exempció que preveu el paràgraf 2 d'aquest article, han de complir les obligacions que les disposicions sobre seguretat social de l'estat receptor imposen als patrons.

4. L'exempció que preveuen els paràgrafs 1 i 2 d'aquest article no exclou la participació voluntària en el règim de seguretat social de l'estat receptor, sempre que aquest estat ho permeti.

Article 49

Exempció fiscal

1. Els funcionaris i els empleats consulars, i els membres de les seves famílies que visquin a casa seva, són exempts de tots els impostos i els gravàmens personals o reals, nacionals, regionals i municipals, a excepció:

- a) D'aquells impostos indirectes que normalment són inclosos en el preu de les mercaderies o dels serveis;
- b) Dels impostos i els gravàmens sobre els béns immobles privats situats al territori de l'estat receptor, sense perjudici del que disposa l'article 32;
- c) Dels impostos sobre les successions i les transmissions exigibles per l'estat receptor, sota reserva del que disposa l'apartat b) de l'article 51;
- d) Dels impostos i els gravàmens sobre els ingressos privats, inclosos els guanys de capital, que tinguin l'origen a l'estat receptor, i dels impostos sobre el capital corresponents a les inversions efectuades en empreses comercials o financeres situades a l'estat receptor;
- e) Dels impostos i els gravàmens exigibles per determinats serveis prestats;
- f) Dels drets de registre, aranzels judicials, d'hipoteca i de timbre, a reserva del que disposa l'article 32.

2. Els membres del personal de servei són exempts dels impostos i els gravàmens sobre el salari que perceben pels seus serveis.

3. Els membres de l'oficina consular que contractin persones que a l'estat receptor no són exemptes dels impostos sobre els ingressos, els sous o els salaris, han de complir les obligacions que les lleis i els reglaments d'aquest estat imposen als patrons quant a l'exacció dels impostos esmentats.

Article 50

Franquícia duanera i exempció d'inspecció duanera

1. L'estat receptor permet, de conformitat amb les lleis i els reglaments que promulgui, l'entrada, amb exempció de tots els drets de duana, impostos i gravàmens connexos, tret de les despeses

d'emmagatzemament, de transport i de serveis anàlegs, dels objectes destinats:

- a) A l'ús oficial de l'oficina consular;
- b) A l'ús personal del funcionari consular i dels membres de la seva família que visquin a casa seva, inclosos els efectes destinats a la seva instal·lació. Els articles de consum no han d'excedir les quantitats que aquestes persones necessitin per al seu consum directe.

2. Els empleats consulars gaudeixen dels privilegis i les exempcions que preveu el paràgraf 1 d'aquest article, en relació amb els objectes importats en efectuar la primera instal·lació.

3. L'equipatge personal que portin els funcionaris consulars i els membres de la seva família que visquin a casa seva és exempt d'inspecció duanera. Només es pot inspeccionar en cas que hi hagi motius fonamentats per suposar que contenen objectes diferents dels indicats a l'apartat b) del paràgraf 1 d'aquest article, o objectes la importació o l'exportació dels quals estigui prohibida per les lleis i els reglaments de l'estat receptor o que siguin subjectes a mesures de quarantena per part del mateix estat. Aquesta inspecció només es pot efectuar en presència del funcionari consular o del membre interessat de la seva família.

Article 51

Successió d'un membre del consolat o d'un membre de la seva família

En cas de defunció d'un membre de l'oficina consular o d'un membre de la seva família que visqui a casa seva, l'estat receptor està obligat:

- a) A permetre l'exportació dels béns mobles propietat del finat, excepte els que hagi adquirit a l'estat receptor i dels quals estigui prohibida l'exportació en el moment de la defunció;
- b) A no exigir impostos nacionals, municipals o regionals sobre la successió ni sobre la transmissió dels béns mobles, si aquests es troben a l'estat receptor a conseqüència directa d'haver-hi viscut el causant de la successió en qualitat de membre de l'oficina consular o de la família d'un membre de l'oficina consular esmentada.

Article 52

Exempció de prestacions personals

L'estat receptor ha d'eximir els membres de l'oficina consular i els membres de la seva família que visquin a casa seva de tota prestació personal, de tot servei de caràcter públic, sigui quina sigui la naturalesa, i de càrregues militars, com ara requises, contribucions i allotjaments militars.

Article 53

Principi i fi dels privilegis i de les immunitats consulars

1. Els membres de l'oficina consular gaudeixen dels privilegis i les immunitats regulats per la present Convenció, des del moment en què entren al territori de l'estat receptor per prendre possessió del càrrec o, si ja es troben al territori esmentat, des del moment en què assumeixen les seves funcions en l'oficina consular.

2. Els membres de la família d'un membre de l'oficina consular que visquin a casa seva, i els membres del seu personal privat, gaudeixen dels privilegis i les immunitats que preveu la present Convenció, des de la data en què el membre del consolat gaudeixi dels privilegis i les immunitats de conformitat amb el paràgraf 1 d'aquest article, o des de la seva entrada al territori de l'estat receptor o des del dia en què esdevinguin membres de la família o del personal privat del membre de l'oficina consular. D'aquestes dates regeix la posterior.

3. Quan acaben les funcions d'un membre de l'oficina consular, cessen els seus privilegis i les seves immunitats, com també els de qualsevol membre de la seva família que visqui a casa seva i els del seu personal privat; normalment, això succeeix en el mateix moment en què la persona interessada abandona el territori de l'estat receptor o quan expira un termini raonable que li ha estat concedit per aquest motiu. D'aquestes dates regeix l'anterior. Els privilegis i les immunitats esmentats subsisteixen, però, fins a aquell moment, àdhuc en cas de conflicte armat. Els privilegis i les immunitats de les persones a què fa referència el paràgraf 2 d'aquest article acaben en el moment en què aquestes persones deixen d'estar al servei d'un membre de l'oficina consular o de pertànyer a la seva

família. Tanmateix, si aquestes persones es disposen a sortir de l'estat receptor dins un termini de temps raonable, els seus privilegis i les seves immunitats subsisteixen fins al moment de la partença.

4. No obstant això, pel que fa als actes executats per un funcionari consular o per un empleat consular en l'exercici de les seves funcions, la immunitat de jurisdicció subsisteix indefinidament.

5. En cas de defunció d'un membre de l'oficina consular, els membres de la seva família que visquin a casa seva continuen gaudint dels privilegis i de les immunitats que els corresponen fins que surtin de l'estat receptor o fins que expiri un termini raonable que els ha estat atorgat amb la finalitat de poder abandonar el territori de l'estat receptor. D'aquestes dates regeix l'anterior.

Article 54

Obligacions dels estats tercers

1. Si un funcionari consular travessa el territori o es troba en el territori d'un estat tercer que li ha concedit un visat, en cas que sigui necessari per anar a assumir les seves funcions o per reintegrar-se a la seva oficina consular o per tornar a l'estat que envia, l'estat tercer esmentat li ha de concedir totes les immunitats que preveuen els altres articles de la present Convenció que siguin necessàries per facilitar-li el pas o el retorn. La mateixa disposició és aplicable als membres de la seva família que visquin a casa seva i gaudeixin d'aquests privilegis i d'aquestes immunitats, tant si acompanyen el funcionari consular com si viatgen separatament per reunir-se amb ell o tornar a l'estat que envia.

2. En condicions anàlogues a les previstes en el paràgraf 1 d'aquest article, els estats tercers no han de dificultar el pas pel seu territori dels altres membres de l'oficina consular i dels membres de la seva família que visquin a casa seva.

3. Els estats tercers han de concedir a la correspondència oficial i a les altres comunicacions oficials en trànsit, fins i tot als despatxos en clau o en xifra, la mateixa llibertat i la mateixa protecció que l'estat receptor està obligat a concedir de conformitat amb la present Convenció. Han de concedir als correus consulars, als quals, en cas que sigui

necessari, s'ha d'atorgar un visat, i a les valises consulars en trànsit, la mateixa inviolabilitat i la mateixa protecció que l'estat receptor està obligat a concedir de conformitat amb la present Convenció.

4. Les obligacions que prescriuen els paràgrafs 1, 2 i 3 d'aquest article per als estats tercers, s'apliquen, així mateix, a les persones que esmenten, respectivament, aquests paràgrafs, com també a les comunicacions oficials i les valises consulars, si la seva presència al territori de l'estat tercer es deu a un cas de força major.

Article 55

Respecte de les lleis i els reglaments de l'estat receptor

1. Sens perjudici dels privilegis i les immunitats, totes les persones que en gaudeixen tenen el deure de respectar les lleis i els reglaments de l'estat receptor. També estan obligades a no immiscir-se en els assumptes interns d'aquest estat.

2. Els locals consulars no poden ésser utilitzats d'una manera incompatible amb l'exercici de les funcions consulars.

3. El que disposa el paràgraf 2 d'aquest article no exclou la possibilitat d'instalar, en una part de l'edifici on es trobin els locals consulars, les oficines d'altres organismes o dependències, sempre que els locals destinats a aquestes oficines estiguin separats dels que utilitzi l'oficina consular. En aquest cas, les oficines esmentades no es consideren, a l'efecte de la present Convenció, part integrant dels locals consulars.

Article 56

Assegurança contra danys causats a tercers

Els membres de l'oficina consular han de complir totes les obligacions que imposin les lleis i els reglaments de l'estat receptor relatives a l'assegurança de responsabilitat civil per danys causats a tercers per la utilització de vehicles, vaixells o avions.

Article 57

Disposicions especials sobre les activitats privades de caràcter lucratiu

1. Els funcionaris consulars de carrera no han d'exercir, a l'estat receptor, cap

activitat professional o comercial en benefici propi.

2. Els privilegis i les immunitats que preveu aquest capítol no es concedeixen:

a) Als empleats consulars ni als membres del personal de servei que exercixin una activitat privada de caràcter lucratiu a l'estat receptor;

b) Als membres de la família de les persones a què fa referència l'apartat a) d'aquest paràgraf, o al seu personal privat;

c) Als membres de la família d'un membre de l'oficina consular que exercixin una activitat privada de caràcter lucratiu a l'estat receptor.

Capítol III. Règim aplicable als funcionaris consulars honoraris i a les oficines consulars que dirigeixen

Article 58

Disposicions generals relatives a facilitats, privilegis i immunitats

1. Els articles 28, 29, 30, 34, 35, 36, 37, 38 i 39, el paràgraf 3 de l'article 54 i els paràgrafs 2 i 3 de l'article 55 s'apliquen a les oficines consulars dirigides per un funcionari consular honorari. A més, les facilitats, els privilegis i les immunitats d'aquestes oficines consulars es regeixen pels articles 59, 60, 61 i 62.

2. Els articles 42 i 43, el paràgraf 3 de l'article 44, els articles 45 i 53 i el paràgraf 1 de l'article 55 s'apliquen als funcionaris consulars honoraris. A més, les facilitats, els privilegis i les immunitats d'aquests funcionaris consulars es regeixen pels articles 63, 64, 65, 66 i 67.

3. Els privilegis i les immunitats que estableix la present Convenció no es concedeixen als membres de la família d'un funcionari consular honorari, ni als de la família d'un empleat consular d'una oficina consular dirigida per un funcionari consular honorari.

4. L'intercanvi de valises consulars entre dues oficines consulars situades en diferents estats i dirigides per funcionaris consulars honoraris no s'admet si no és amb el consentiment de tots dos estats receptors.

Article 59

Protecció dels locals consulars

L'estat receptor ha d'adoptar les mesures que siguin necessàries per protegir els locals consulars d'una oficina consular dirigida per un funcionari consular honorari, i ha d'impedir que aquests locals siguin envaïts o danyats i evitar que es pertorbi la tranquil·litat de l'oficina consular esmentada o s'atempti contra la seva dignitat.

Article 60

Exempció fiscal dels locals consulars

1. Els locals consulars d'una oficina consular dirigida per un funcionari consular honorari dels quals sigui propietari o llogater l'estat que envia, són exempts de tots els impostos i les contribucions de tota mena, nacionals, regionals o municipals, tret dels exigibles en pagament de determinats serveis prestats.

2. L'exempció fiscal prevista en el paràgraf 1 d'aquest article no és aplicable a aquells impostos i aquelles contribucions que, segons les lleis i els reglaments de l'estat receptor, han d'ésser pagats per la persona que contracti amb l'estat que envia.

Article 61

Inviolabilitat dels arxius i els documents consulars

Els arxius i els documents consulars d'una oficina consular dirigida per un funcionari consular honorari són sempre inviolables, independentment del lloc on es trobin, sempre que estiguin separats d'altres papers i documents i, en especial, de la correspondència particular del cap de l'oficina consular i de la de qualsevol persona que treballi amb ell, i dels béns, els llibres i els documents referents a la seva professió o als seus negocis.

Article 62

Franquícia duanera

L'estat receptor permet, de conformitat amb les lleis i els reglaments que promulgui, l'entrada, amb exempció de tots els drets de duana, impostos i gravàmens connexos, tret de les despeses d'emmagatzemament, de transport i de serveis anàlegs, dels objectes següents, en cas que aquests estiguin destinats a l'ús oficial d'una oficina consular dirigida per un funcionari consular honorari: escuts,

banderes, rètols, timbres i segells, llibres, impresos oficials, mobles, material i útils d'oficina i altres objectes anàlegs que siguin subministrats a l'oficina consular per l'estat que envia o a instància d'aquest estat.

Article 63

Procediment penal

Si s'instrueix un procediment penal contra un funcionari consular honorari, aquest està obligat a comparèixer davant les autoritats competents. Tot i així, les diligències s'han de practicar amb la deferència deguda a aquest funcionari consular honorari per motiu del seu caràcter oficial i, tret que la persona interessada estigui arrestada o en presó preventiva, de manera que es pertorbi tan poc com sigui possible l'exercici de les funcions consulars. En cas que sigui necessari detenir un funcionari consular honorari, se n'ha d'iniciar el procediment en contra al més ràpidament possible.

Article 64

Protecció dels funcionaris consulars honoraris

L'estat receptor té l'obligació de concedir al funcionari consular honorari la protecció que pugui necessitar per motius del seu caràcter oficial.

Article 65

Exempció de la inscripció d'estrangers i del permís de residència

Els funcionaris consulars honoraris, tret d'aquells que exerceixen a l'estat receptor una activitat professional o comercial en benefici propi, són exempts de les obligacions prescrites per les lleis i els reglaments de l'estat receptor relatives a la inscripció d'estrangers i a permisos de residència.

Article 66

Exempció fiscal

Els funcionaris consulars honoraris són exempts de tots els impostos i els gravàmens sobre les retribucions i els emoluments que percebin de l'estat que envia a conseqüència de l'exercici de les funcions consulars.

Article 67

Exempció de prestacions personals

L'estat receptor eximeix els funcionaris consulars honoraris de tota prestació personal i de tot servei públic, sigui quina en sigui la naturalesa, i de les obligacions de caràcter militar, com ara les requises, les contribucions i els allotjaments militars.

Article 68

Caràcter facultatiu de la institució dels funcionaris consulars honoraris

Qualsevol estat pot decidir lliurement si nomena o rep funcionaris consulars honoraris.

Capítol IV. Disposicions generals

Article 69

Agents consulars que no siguin caps d'oficina consular

1. Els estats poden decidir lliurement si estableixen o accepten agències consulars dirigides per agents consulars que no hagin estat designats com a caps d'oficina consular per l'estat que envia.

2. Les condicions en les quals les agències consulars a què fa referència el paràgraf 1 d'aquest article poden exercir la seva activitat, els privilegis i les immunitats dels quals poden gaudir els agents consulars que les dirigeixen, s'han de determinar de comú acord entre l'estat que envia i l'estat receptor.

Article 70

Exercici de funcions consulars per una missió diplomàtica

1. Les disposicions de la present Convenció s'apliquen també, en la mesura en què el context ho permeti, a l'exercici de funcions consulars per part d'una missió diplomàtica.

2. Els noms dels membres de la missió diplomàtica que estiguin agregats a la secció consular o que estiguin encarregats de l'exercici de les funcions consulars en la missió esmentada, han d'ésser comunicats al Ministeri d'Afers Estrangers de l'estat receptor o a l'autoritat que designi aquest Ministeri.

3. En l'exercici de les funcions consulars, la missió diplomàtica es pot adreçar:

a) A les autoritats locals de la circumscripció consular;

b) A les autoritats centrals de l'estat receptor, sempre que ho permetin les lleis, els reglaments i els usos d'aquest estat o els acords internacionals aplicables.

4. Els privilegis i les immunitats dels membres de la missió diplomàtica a què fa referència el paràgraf 2 d'aquest article, es continuen regint per les normes de dret internacional relatives a les relacions diplomàtiques.

Article 71

Nacionals o residents permanents de l'estat receptor

1. Excepte en el cas en què l'estat receptor concedeixi altres facilitats, privilegis i immunitats, els funcionaris consulars que siguin nacionals o residents permanents de l'estat receptor només gaudeixen d'immunitat de jurisdicció i d'inviolabilitat personal pels actes oficials complerts en l'exercici de les seves funcions, i del privilegi establert en el paràgraf 3 de l'article 44. Quant a aquests funcionaris consulars, l'estat receptor també ha de complir l'obligació que preveu l'article 42. Si s'instrueix un procediment penal contra aquests funcionaris consulars, les diligències s'han de practicar, excepte si el funcionari ha estat arrestat o detingut, de manera que es pertorbi al mínim possible l'exercici de les funcions consulars.

2. Els altres membres de l'oficina consular que siguin nacionals o residents permanents a l'estat receptor i els membres de la seva família, com també els membres de la família dels funcionaris consulars als quals fa referència el paràgraf 1 d'aquest article, gaudeixen de les facilitats, els privilegis i les immunitats només en la mesura en què l'estat receptor els concedeixi. Les persones de la família dels membres de l'oficina consular i els membres del personal privat que siguin nacionals o residents permanents de l'estat receptor, gaudeixen així mateix de les facilitats, els privilegis i les immunitats, però només en la mesura en què aquest estat els atorgui. Tot i així, l'estat receptor ha d'exercir la seva jurisdicció sobre aquestes persones de manera que no es pertorbi indegudament

l'exercici de les funcions de l'oficina consular.

Article 72

No-discriminació entre els estats

1. L'estat receptor no ha de fer cap mena de discriminació entre els estats en aplicar les disposicions de la present Convenció.

2. Tot i així, no es considera discriminatori:

a) Que l'estat receptor apliqui de manera restrictiva qualsevol disposició de la present Convenció, perquè a les seves oficines consulars a l'estat que envia se'ls apliquin disposicions de manera restrictiva;

b) Que per costum o acord, els estats es concedeixen recíprocament un tracte més favorable que l'establert en les disposicions de la present Convenció.

Article 73

Relació entre la present Convenció i altres acords internacionals

1. Les disposicions de la present Convenció no afecten altres acords internacionals en vigor entre els estats que siguin part en aquests acords.

2. Cap disposició de la present Convenció no impedeix que els estats concertin acords internacionals que confirmen, completin, o despleguin aquestes disposicions o n'ampliïn el camp d'aplicació.

Capítol V. Disposicions finals

Article 74

Signatura

La present Convenció serà oberta a la signatura de tots els estats membres de les Nacions Unides o d'una institució especialitzada, com també de qualsevol estat part en l'Estatut del Tribunal Internacional de Justícia i de qualsevol altre estat invitat per l'Assemblea General de les Nacions Unides a ésser part en la Convenció de la manera següent: fins al 31 d'octubre de 1963, al Ministeri Federal d'Afers Estrangers de la República d'Àustria, i després, fins al 31 de març de 1964, a la seu de les Nacions Unides a Nova York.

Article 75

Ratificació

La present Convenció és subjecta a ratificació. Els instruments de ratificació s'han de dipositar en mans del secretari general de les Nacions Unides.

Article 76

Adhesió

La present Convenció resta oberta a l'adhesió dels estats que pertanyen a alguna de les quatre categories que s'esmenten a l'article 74. Els instruments d'adhesió s'han de dipositar en mans del secretari general de l'Organització de les Nacions Unides.

Article 77

Entrada en vigor

1. La present Convenció entrarà en vigor al cap de trenta dies d'haver estat dipositat el vint-i-dosè instrument de ratificació o d'adhesió en mans del secretari general de l'Organització de les Nacions Unides.

2. Per a cada estat que ratifiqui la Convenció o s'hi adhereixi després d'haver estat dipositat el vint-i-dosè instrument de ratificació o d'adhesió, la Convenció entrarà en vigor al cap de trenta dies d'haver dipositat aquest estat el seu instrument de ratificació o d'adhesió.

Article 78

Comunicacions del Secretari General

El Secretari General de l'Organització de les Nacions Unides ha de comunicar a tots els estats que pertanyin a qualsevol de les quatre categories que s'esmenten a l'article 74:

a) Quins països han signat la present Convenció i quins han dipositat els instruments de ratificació o adhesió, de conformitat amb el que disposen els articles 74, 75 i 76;

b) La data en què la present Convenció entrarà en vigor, de conformitat amb el que disposa l'article 77.

Article 79

Textos autèntics

L'original de la present Convenció, els textos de la qual en xinès, espanyol, francès, anglès i rus són igualment autèntics, s'ha de dipositar en mans del secretari

general de l'Organització de les Nacions Unides, que n'ha de remetre una còpia certificada a tots els estats que pertanyin a qualsevol de les quatre categories que s'esmenten a l'article 74.

En testimoniatge de la qual cosa, els plenipotenciaris infrascrits, degudament autoritzats pels seus governs respectius, han signat la present Convenció.

Viena, 24 d'abril de 1963

Relació d'estats que han ratificat o s'han adherit a la convenció de Viena sobre relacions consulars

(A)= Adhesió
(R)= Ratificació
(S)= Successió

Albània	4-X-1991 (A)	Djibouti	2-XI-1978 (A)	Malàsia	1-X-1991 (A)
Rep. Fed. Alemanya	7-IX-71 (R)	Dominica	24-XI-1987 (S)	Malawi	29-IV-1980 (A)
Algèria	14-IV-1964 (A)	Rep. Dominicana	4-III-1964 (R)	Maldives	21-I-1991 (A)
Alto Volta	11-VIII-1964 (R)	Egipte	21-VI-1965 (A)	Mali	28-III-1968 (A)
Angola	21-XI-1990 (A)	El Salvador	19-I-1973 (A)	Marroc	23-II-1977 (A)
Antigua i Barbuda	25-X-1988 (S)	Emirats Arabs Units	24-II-1977 (A)	Maurici	13-V-1970 (A)
Aràbia Saudita	29-VI-1988 (A)	Equador	11-III-1965 (R)	Mèxic	16-VI-1965 (R)
Argentina	7-III-1967 (R)	Eslovàquia	28-V-1993 (S)	Estat Federatiu Micronèsia	29-IV-1991 (A)
Armània	23-VI-1993 (A)	Eslovènia	1-VII-1992 (S)	Moldàvia	26-I-1993 (A)
Austràlia	12-II-1973 (R)	(Successió amb efectes des del 25-VI-1992)		Mongòlia	14-III-1989 (A)
Àustria	12-VI-1969 (R)	Espanya	3-II-1970 (A)	Moçambic	18-IV-1983 (A)
Azerbaidjan	12-VIII-1992 (A)	Estats Units	24-XI-1969 (R)	Namíbia	14-IX-1992 (A)
Bahames	17-III-1977 (R)	Estònia	21-X-1991 (A)	Nepal	28-IX-1965 (A)
Bahrain	17-IX-1992 (A)	Fidji	28-IV-1972 (A)	Nicaragua	31-X-1975 (A)
Bangla Desh	13-I-1978 (R)	Filipines	15-XI-1965 (R)	Níger	26-IV-1966 (R)
Barbados	11-V-1992 (A)	Finlàndia	2-VII-1980 (R)	Nigèria	22-I-1968 (A)
Bèlgica	9-IX-1970 (R)	França	31-XII-1970 (R)	Noruega	13-II-1980 (R)
Benín	27-IV-1979 (R)	Gabon	23-II-1965 (R)	Nova Zelanda	10-IX-1974 (A)
Bhutan	28-VII-1981 (A)	Geòrgia	12-VII-1993 (A)	Oman	31-V-1974 (A)
Bielorússia	21-III-1989 (A)	Ghana	4-X-1963 (R)	Països Baixos	17-XII-1985 (A)
Bolivia	22-IX-1970 (R)	Granada	2-IX-1992 (A)	Pakistan	14-IV-1969 (A)
Bòsnia-Hercegovina	1-IX-1993 (S)	Grècia	14-X-1975 (A)	Panamà	28-VIII-1967 (R)
(Successió amb efectes des del 6-III-1992)		Guatemala	9-II-1973 (A)	Papua Nova Guinea	4-XII-1975 (S)
Brasil	11-V-1967 (R)	Guinea	30-VIII-1976 (A)	Paraguai	23-XII-1969 (A)
Bulgària	11-VII-1989 (A)	Guinea Equatorial	30-VIII-1976 (A)	Perú	17-II-1978 (R)
Burkina Faso	11-VIII-1964 (R)	Guyana	13-IX-1973 (A)	Polònia	13-X-1981 (A)
Camerun	22-V-1967 (R)	Hondures	13-II-1968 (A)	Portugal	13-IX-1972 (A)
Canadà	18-VII-1974 (A)	Hongria	19-VI-1987 (A)	Regene Unit	9-V-1972 (R)
Cap Verd	30-VII-1979 (A)	Rep. Arab del Iemen	10-IV-1986 (A)	Romania	24-II-1972 (A)
Colòmbia	6-IX-1972 (R)	Illes Marshall	9-VIII-1991 (A)	Federació Russa	15-III-1989 (A)
Rep. de Corea	7-III-1977 (A)	Índia	28-XI-1977 (A)	Rwanda	31-V-1974 (A)
Rep. Dem. de Corea	8-VIII-1984 (A)	Indonèsia	4-VI-1982 (A)	Saint Lucia	27-VIII-1986 (S)
Costa Rica	29-XII-1966 (R)	Iran	5-VI-1975 (R)	Samoa	26-X-1987 (A)
Croàcia	12-X-1992 (S)	Iraq	14-I-1970 (A)	Santa Seu	8-X-1970 (R)
(Successió amb efectes des del 8-X-1991)		Irlanda	10-V-1967 (R)	Sao Tomé i Príncipe	3-V-1983 (A)
Cuba	15-X-1965 (R)	Islàndia	1-VI-1978 (A)	Senegal	29-IV-1966 (A)
Dinamarca	15-XI-1972 (R)	Itàlia	25-VI-1969 (R)	Seychelles	29-V-1979 (A)
		Iugoslàvia	8-II-1965 (R)	Rep. Arab de Síria	13-X-1978 (A)
		Jamaica	9-II-1976 (A)	Somàlia	29-III-1968 (A)
		Japó	3-X-1983 (A)	Sudàfrica	21-VIII-1989 (A)
		Jordània	7-III-1973 (A)	Sudan	23-III-1995 (A)
		Kazakhstan	5-I-1994 (A)	Suècia	19-III-1974 (R)
		Kenya	1-VII-1965 (A)	Suïssa	3-V-1965 (R)
		Kirguizistan	7-X-1994 (A)	Surinam	11-IX-1980 (A)
		Kiribati	2-IV-1982 (S)	Rep. Unida de Tanzània	18-IV-1977 (A)
		Kuwait	31-VII-1975 (R)	Togo	26-IX-1983 (A)
		Rep. Pop. Laos	9-VIII-1973 (A)	Tonga	7-I-1972 (A)
		Lesotho	26-VII-1972 (A)	Trinitat i Tobago	19-X-1965 (A)
		Letònia	13-II-1992 (A)	Tuvalu	15-IX-1982 (S)
		Liban	20-III-1975 (R)	Tunísia	8-VII-1964 (A)
		Libèria	28-VIII-1984 (R)	Turquia	19-II-1976 (A)
		Liechtenstein	24-IV-1966 (R)	Rep. Txeca	22-II-1993 (S)
		Lituània	15-I-1992 (A)	(Successió amb efectes des de l'1-I-1993)	
		Luxemburg	8-III-1972 (R)	Ucraïna	27-IV-1989 (A)
		Antiga Rep. Iugoslava de Macedònia	18-VIII-1993 (S)	Uruguai	10-III-1970 (R)
		(Successió amb efectes des del 17-IX-1991)		Uzbekistan	2-III-1992 (A)
		Madagascar	17-II-1967 (A)	Vanuatu	18-VIII-1987 (A)
				Veneçuela	27-X-1965 (R)

Vietnam	8-IX-1992 (A)
Xile	9-I-1968 (R)
Rep. Pop. Xina	2-VII-1979 (A)
Xipre	14-IV-1976 (A)
Zaire	15-VII-1976 (R)
Zimbabwe	13-V-1991 (A)

El dia 3 de juliol de 1996, el Principat d'Andorra va dipositar en mans del Secretari general de l'Organització de les Nacions Unides, l'instrument d'adhesió a la Convenció de Viena sobre relacions consulars de data 24 d'abril de 1963.

De conformitat amb el que diposa l'article 77 apartat 2 de la Convenció, aquesta entrarà en vigor pel que fa al Principat d'Andorra el dia 2 d'agost de 1996.

Convenció de Viena sobre relacions diplomàtiques

Atès que el Govern d'Andorra ha vist i examinat la Convenció de Viena sobre relacions diplomàtiques, de data 18 d'abril de 1961,

Atès que el Consell General, en la sessió del dia 17 de maig de 1996 va aprovar l'esmentada Convenció,

Nosaltres, els Coprínceps, havent vist i examinat l'esmentada Convenció, manifestem el consentiment de l'Estat, per obligar-se d'acord amb el que s'hi disposa i, amb aquest fi, manem expedir aquest instrument d'adhesió signat per Nosaltres i contrasignat pel Ministre de Relacions Exteriors.

Andorra la Vella, 30 de maig de 1996

Jacques Chirac
Copríncep d'Andorra

Joan Martí Alanís
Copríncep d'Andorra

Manuel Mas Ribó
El Ministre de Relacions Exteriors

Convenció de Viena sobre relacions diplomàtiques

Els estats parts en la present Convenció,

Recordant que, des de temps remots, els pobles de tots els països reconeixen l'estatut dels agents diplomàtics;

Conscients dels objectius i els principis de la Carta de les Nacions Unides quant a la igualtat sobirana dels estats, al manteniment de la pau i de la seguretat internacionals i al desenvolupament de relacions amistoses entre les nacions;

Convençuts que una convenció internacional sobre les relacions, les immunitats i els privilegis diplomàtics contribuirà a afavorir el desenvolupament de les relacions d'amistat entre les nacions, independentment de les diferències existents entre els seus règims constitucionals i socials;

Convençuts que els privilegis i les immunitats esmentats es concedeixen, no en benefici de les persones, sinó amb la finalitat de garantir l'exercici eficaç de les funcions de les missions diplomàtiques en qualitat de representats dels estats;

Afirmant que les normes del dret internacional consuetudinari han de continuar regint les qüestions que no hagin estat expressament regulades en les disposicions de la present Convenció,

Han convingut el que segueix:

Article 1

A l'efecte de la present Convenció:

- Per "cap de missió" hom entén la persona encarregada per l'estat que acredita d'actuar en aquesta qualitat;
- Per "membres de la missió" hom entén el cap de la missió i els membres del personal de la missió;
- Per "membres del personal de la missió" hom entén els membres del personal diplomàtic, del personal administratiu i tècnic i del personal de servei de la missió;
- Per "membres del personal diplomàtic" hom entén els membres del personal de la missió que tenen la qualitat de diplomàtic;
- Per "agent diplomàtic" hom entén el cap de missió o un membre del personal diplomàtic de la missió;
- Per "membres del personal administratiu i tècnic" hom entén els membres del personal de la missió que treballen al servei administratiu i tècnic de la missió;

g) Per "membres del personal de servei" hom entén els membres del personal de la missió que treballen al servei domèstic de la missió;

h) Per "criat particular" hom entén tota persona que treballa al servei domèstic d'un membre de la missió i que no és empleada de l'estat que acredita;

i) Per "locals de la missió" hom entén els edificis o les parts dels edificis i el terreny contigu, sigui quin sigui el seu propietari, utilitzats per a les finalitats de la missió. S'hi inclou la residència del cap de missió.

Article 2

L'establiment de relacions diplomàtiques entre els estats i l'enviament de missions diplomàtiques permanents s'efectua per consentiment mutu.

Article 3

1. Les funcions d'una missió diplomàtica consisteixen principalment a:

- Representar l'estat que acredita davant l'estat receptor;
- Protegir, a l'estat receptor, els interessos de l'estat acreditant i els dels seus nacionals, dins dels límits permesos pel dret internacional;
- Negociar amb el Govern de l'estat receptor;
- Assabentar-se, per tots els mitjans lícits, de les condicions i de l'evolució dels esdeveniments a l'estat receptor i informar d'aquestes qüestions el Govern de l'estat que acredita;
- Fomentar les relacions amistoses i desenvolupar les relacions econòmiques, culturals i científiques entre l'estat que acredita i l'estat receptor.

2. Les disposicions de la present Convenció no s'han d'interpretar com una prohibició, a la missió diplomàtica, d'exercir les funcions consulars.

Article 4

1. L'estat que acredita ha d'assegurar-se que la persona que té previst acreditar com a cap de missió davant l'estat receptor ha obtingut el plàcet de l'estat esmentat.

2. L'estat receptor no està obligat a donar a l'estat acreditant els motius de la denegació d'un plàcet.